

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXIX. Regere, Regimen, Regnum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

de pac. tenend. Matth. de Afflict. decis. Neapolit. 120. num. 30. Schurf. conf. 59. num. 18. cent. 1. Ratio, quia regalia concessio specialiter facienda. Bald. in l. hi quibus. num. 2. C. de fideicommiss. libert. Bart. in l. 1. num. 4. & 5. C. de excusat. mun. Dec. in l. cum multa 7. in fin. C. de bon. que liber. Jacob. de S. Georg. in sua investit. ad verb. cum meromixtoq. imperio. num. 6. Boff. in tract. de Regal. num. 16. Ruin. conf. 111. n. 2. vol. 5. cum regalia sint jurisdictione maiora l. inter 17 ff. de V. S. Matth. de Afflict. decis. Neapolitan. 366. num. 2. nec quisquam presumatur concedere, quod in specie concessurus non fuisset, cap. in generali 81. de R. l. in 6. cap. 2. ibiq. gloss. de prebend. in 6. & ubi requiruntur verba specialia (prout in concessione Regalium requiritur tradit Boff. in tract. de Regal. num. 16. generalia non sufficiant, cap. fin. de offic. Vicar. in 6. l. sed et si 4. §. quæsitum 4. ubi Dd. ff. si quis caut. judic. ff. quod maxime in iis, quæ ad ius superioritatis spectant, obtinere per c. sedes 15. ubi Bald. de rescript. c. quod translationem 4. de offic. legat. colligunt Dd. in l. fin. §. cui dulcia. ff. de vin. critic. ol. legat. Andr. de Ifern. Bald. & Modern. in c. unic. que sunt regal. Mynsing. conf. 39. num. 6. Cachéran. decis. 29. num. 5. vers. imò concessit. Regner. Sixtin. 1. conf. Marp. 9. num. 11. Caspar Caballin. in milleloq. 42. num. 12. unde quando dicitur, quod regalibus quibuscumque in specie concessis etiam veniant similia expressis, hoc non simpliciter asserendum est. Peregrin. de jur. fisci 1. c. de iis qui iura fisci habent. num. 100 Rosenthal. de feud. c. 5. concl. 13. Befold. lib. 1. Polit. cap. 4. n. 58. nisi cum generalis clausula subijcitur. Borcholt. ad cap. unic. que sunt regal. num. 11. Zaf. de feud. part. 5. num. 11. vel si in concessione quedam ex regalibus excipiuntur, tunc enim reliqua omnia censentur concessa, perinde ac si de regalibus mentio facta fuisset, prout consulerunt Dec. conf. 197. col. pen. Tiber. Decian. in resp. 124. n. 11. vol. 3. atque ita hoc respectu regalia seu species sub jurisdictione contineri dixit Agid. Thom. in tract. de collect. in princ. num. 7.

III.

Intra regalia quod est, presumitur esse de regalibus, Andr. de Ifern. in cap. 1. num. 5. de controuv. int. masc. & femin. latè Parif. conf. 27. n. 13. lib. 1. Valasc. de iure Emphyt. quest. 8. numer. 38.

IV.

Regalia cui competunt, eidem competunt & fiscalia. Alex. consil. 31. viso titulo questionis. col. 2. n. 10. vers. videmus. lib. 1. Argentorat. 1. conf. 1. n. 13.

V.

Quicumque Ius soli Principi competens sibi præten dit, ille legitimam acquisitionem probare debet, quia præsumtio est contra ipsum prætendentem. Exemplum est in iure piscandi in flumine publico. Conf. Köppen. usu Pract. Instit. obs. 69. Probatur verò ejusmodi acquisitio vel privilegio speciali, vel etiam præscriptione immemoriali, quæ privilegio æquipollet vid. Axiom. 1. in fin. conf. Sixtin. de Regal. Lib. 1. cap. 5.

VI.

Quæcumque regalia à privato possunt possideri, ea possunt per præscriptionem immemorialem acquiri, quia ad omnem præscriptionem requiritur possessio, & tantum præscriptum est, quantum possessum. Exempla sunt in iure vendendi, monetandi, legitimandi, telonii, &c. & omnibus regalibus minoribus.

Limita: ut tamen sic à privato acquisita Regalia potius nomine privilegii veniant, quam Regalium: Nam exercitium quidem regalium acquiritur ita privato, non etiam ipsum jus. Stryck. Exam. Jur. Feud. cap. 9. q. 22.

VII.

Quotiescunq; Regalia contra principem præscribenda, toties opus est præscriptione immemoriali, cap. 26. §. præterea X. de V. S.

Limita, ut non procedat in Regalibus majoribus, e. g. jure belli, fœderum &c. quæ principi in signum superioritatis competunt; hæc enim à subdito nec possideri nec præscribi unquam possunt. l. 6. C. de præscript. 50. annor.

VIII.

Quoties regalia contra privatum præscribuntur, toties sufficit tempus ordinarium præscriptionis, scil. cum prædio X. vel XX. sine prædio XXX. vel XL. anni. Quia sic non amplius sunt regalia, sed Jura privatis quæ sita, ergo perinde uti cætera Jura poterunt præscribi.

CAP. XXIX. Regere, Regimen, Regnum.

Axioma 1.

Regendi frangitur auctoritas, dum nimia servatur humilitas, c. quando 4. dist. 86.

II.

Absque regimine non potest consistere universitas, cap. ult. dist. 89. quia esset acephala, c. nulla 8. dist. 93. c. Abbates 16. 18. q. 2.

III.

Regiminis locus desiderantibus negandus est, fugientibus offerendus, cap. in scripturis, in princ. 9. §. quasi 1.

IV.

Regnum in se divisum desolabitur, Gail. 1. obs. 153. n. 6. ex lege Evangelica Lucæ 11. vers. 17. Regnum enim est quid perfectum, perfectum vero nihil, nisi unum. Unde insert Bald. in auct. hoc amplius C. de fideicommiss. omne indivisibile esse perfectum, quia hoc diminui non potest, idem Bald. & Dd. in cap. Imperialem. §. præterea ducatus. de prohib. feud. alien. per Frider. Curt. in tract. feud. p. 4. n. 122. Jason. in l. stipulationes non dividuntur. num. 31. Roland. à Valle conf. 80. per tot. volum. 1. incip. circa primum. & Entia juxta Aristotelem dividi nolunt, unumque regnum ex sententia Ciceronis duorum non est capax, cum nihil tam magnum, quod divisione parvum non fiat. Auct. de trient. & semiss. §. 1. indeque nec Rex subijcere se servituti potest. Martin. Laudens. in tract. de Principe. quest. 56. Conf. Argem.

gent. cum plurib. ibidem allegatis, conf. 24. num. 94. lib. 1.

V.

Regnum nullum iustius ac sanctius videri potest, quam quod ab electione populi proficiscitur. Vasquez in tract. contr. illustr. cap. 1. numer. 2. & cap. 47. num. 5. Barbat. consil. 20. num. 23. vol. 2.

CAP. XXX. Regula. Norma.

Axioma I.

Regula dicta est eò, quod rectè ducit, nec aliquando aliorum trahit, cap. regula, 2. dist. 3. vel quod regat, vel normam rectè vivendi præbeat, vel quod distortum pravumque corrigat. d. c. regula. vid. late Stephan. Nathen. de iustitia vulneratit. 7. cap. 1. pag. 344.

II.

Regula nulla tam firma est, quæ non patitur exceptionem. argum. l. 3. princ. & §. 1. de injur. Philipp. Matth. ad l. 1. de Reg. Jur. n. 24. imò aliquando regula plures exceptiones habet, quam exempla consentanea. l. ultima, C. in quibus caus. resitut. in integr. non est necessar. princ. instit. de satisfact.

III.

Regulam habens pro se, jus certum habere dicitur, donec probetur contrarium, l. ab eaparte §. ff. de probat. & ibi Bart. num. 1. fac. l. suis 4. §. puto 1. in fin. ff. de hered. instituend. cap. fin. de resitut. spoliat. in 6. Jason. in l. 2. num. 33. si quis in jus vocat. non ierit. Bart. in l. quories. ff. si quis caut. Panorm. in cap. ad nostram. de appellat. Curt. jun. conf. 229. num. 27. volum. 3. incip. multa sunt. Roland. consil. 93. num. 10. vol. 2. incip. perlectis. Cephal. consil. 195. num. 4. vol. 2. incip. Vincentius. Gail. de pignorat. cap. 14. num. 2. Dec. in l. 1. ff. de Reg. Jur. num. 5. & consil. 298. num. 4. in fin. & consil. 517. num. 4. vol. 1. Philipp. Matth. 1. consil. Marp. 31. n. 5. Corat. de commun. opin. lib. 2. cap. 9. n. 105. hinc regulam esse idem quod jus voluit Corat. d. cap. 9. num. 31. allegatus à Vult. 1. Consil. Marpurg. 34. num. 47. & ideo secundum eam judicandum, nisi contrarium probetur Bald. in cap. 1. de alien. judic. mut. caus. fact. Pantfchman. 2. præf. quest. 17. num. 45. Unde & in dubio potior illius causa esse dicitur, qui regulam pro se habet Gloss. in rubr. de Regulis Juris. in 6. ibidemq. Dyn. Bart. in l. quories. ff. si quis caut. Salicet. in l. si fundum. in fin. C. qui pot. in pign. Regn. Sixt. 2. Conf. Marpurg. 14. n. 137.

IV.

Ex regula jus non sumitur, sed ex jure, quod natura constitutum est, regula exstruitur, l. 1. ff. de Reg. Jur. Boccr. de investit. feud. c. 3. n. 89.

V.

Regula confirmatur exceptione in casibus non expressis. Bart. in l. questum. §. denique. ff. de fund. instructo. & in §. ut autem. in Authent. de non alien. reb. Eccles. etiam quando exceptio fit

de iis, quæ in generalitate aliis non includebantur. cap. agendum 4. ubi Gloss. Francisc. Geminian. de procurat. in 6. & ita in terminis regulariorum tenent Rom. consil. 271. vis tota per totum. Everhard. in loc. ab except. ad reg. in princ. Tunc enim regulam ampliamus, non qualiter exceptionis. Dec. in l. 1. num. 24. de Regul. Juris & in d. c. dilecta. col. 2. de confirmat. utilis vel inutili. Jason. post Alex. in l. fin. num. 9. cum seq. ff. quod quisque jur. stat. Alex. consil. 36. num. 3. lib. 7. v. g. Etiam si in generali mandato non veniant, quæ speciale mandatum requirunt, cap. 4. in princ. de procuratorib. in 6. cap. ult. cum ibi notat. de jurament. calum. in 6. l. 50. & l. 60. de procurat. tamen si casus sit exceptus speciale mandatum exigens, censetur alia specialia ejusdem generis generaliter esse mandata. Jason. post alios in d. l. fin. quod quisque jur. Geminian. in cap. qui ad agendum. §. 1. de procurator. in 6. Imola in l. fin. 2. quibus appellat. non licet. ita Princeps vel Papa confirmans Privilegia, quamquam non videatur per id confirmare, quæ sunt specialia, ut servata summa potestati; tamen si excipiat unum de illis, censetur etiam reliqua quæ sunt similia confirmasse, Jason. in d. l. fin. ff. quod quisque jur. statuer. in alium. ita licet Princeps non intelligatur velle præjudicare tertio, l. 2. §. merito ne quid in loc. public. Jason. & Dd. in l. beneficia. de Constitution. Princ. & in l. quominus. de flumin. Si tamen excipiat casum, in quo nolit tertio præjudicare, ex tali exceptione declaratur intentio Principis, scilicet, quod in aliis voluerit tertio fieri præjudicium. Alex. consil. 216. num. 22. volum. 2. Dec. in l. 1. num. 26. ff. de Regulis Juris. vid. & Curt. consil. 195. in princ. ubi addit, quod ex qualitate exceptionis intelligatur, de quo genere & in quibus terminis loquatur generalitas. Felin. in cap. quoniam frequenter. num. 23. ut lit. non contestat. Dec. consil. 520.

Limita, nisi quando versamur in replanè exorbitante: hoc enim in casu exceptionem non ampliare regulas in similibus casibus, qui aliis sub regula non comprehenduntur; tenent Bart. in l. generali 32. §. uxori 2. ff. de usufruct. legat. per illum text. & in l. 1. ff. de Reg. Jur. Bald. in l. in his. ff. de LL. Ancharan. in cap. 1. de privil. in 6. nisi quatenus disertè exceptum est, l. nam quod liquide 4. §. fin. ff. de pen. legat. l. Lucius 78. §. hereditibus 11. ubi Angel. & Castr. ad Trebell. l. generalis 32. §. uxori 2. de usufruct. Ratio, quia induta ad minuendum & excipiendum, non debent induci ad augendum. l. legat. a inutiliter 14. de adim. legat. & quod fit ad coarctandam & restringendam regulam, illam ut ampliemus non erit concessum. Felin. in cap. quoniam frequenter. numer. 2. ut lit. non contestat. ubi ait, quod si statim exciperet pupillum & mulierem, ne agere possint, non videtur sub regula alios inhabiles comprehendere voluisse, unde Ancharan. in cap. 2. de offic. Vicar. in 6. inquit: quando Episcopus alicubi omnia concederet, ut posset facere, excepta collatione beneficiorum, non tamen poterit alia facere, quæ sunt reservata Episcopo: quamquam hæc exceptio collationis sit de reservatis. idem consil. 8. Declarant ergo eam Dd. quod procedat illis